

Abstrakt

Občanskoprávní odpovědnost za újmu na zdraví v medicínskoprávních sporech

Cílem této práce je zmapovat a zanalyzovat matérii občanskoprávní odpovědnosti za újmu na zdraví, způsobenou poškozenému pacientovi v důsledku poskytování zdravotních služeb. Jedná se o problematiku dosti aktuální a specifickou, především pak od účinnosti občanského kodexu, jež vstoupil v účinnost ke dni 1. 1. 2014. V pasážích, kde si to daná oblast vyžaduje, dochází k porovnání s předešlou právní úpravou. Práce rovněž neopomíjí ani nahlédnutí do německé úpravy, kde zohledňuje a popisuje jak instituty blízké vnitrostátnímu právu, tak zároveň i dílčí instituty, jenž v našem právním systému nenalezneme.

Text práce je členěn celkem do pěti kapitol. V první z nich je hierarchicky zachycena celistvá vnitrostátní právní úprava obsahující prvky zdravotnictví, v níž jsou komplexně představeny jak prameny mající formu zákona, tak stavovských předpisů či soudní judikatury. Druhá část probírá občanskoprávní odpovědnost ve zdravotnictví a její jednotlivé zvláštní případy, spočívající v objektivní odpovědnosti poskytovatele zdravotních služeb. Současně je poukázáno na otázku smluvní a deliktní odpovědnosti.

Část třetí pojednává o předpokladech občanskoprávní odpovědnosti, přičemž blíže mapuje a zohledňuje její jednotlivé atributy, potřebné k naplnění podstaty civilněprávní odpovědnosti. Zkoumány jsou v hlavní roli především postupy non lege artis poskytovatele zdravotních služeb, jejichž důsledkem dojde k oné újmě na zdraví. Tento oddíl okrajově nahlíží do právní úpravy Spolkové republiky Německo, kde jsou obsaženy základní instituty civilněprávní odpovědnosti při péči o zdraví.

Čtvrtý oddíl se zabývá dílčími kategoriemi nároků k náhradě újmy při ublížení na zdraví poškozeného pacienta, způsobem a rozsahem jejich poskytování. Dále poukazuje na Metodiku Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví, doporučující postup pro stanovení náhrady bolesti a ztížení společenského uplatnění v souladu s § 2958 OZ. Následuje zaměření na tzv. sekundární oběti, neboli reflexní újmu. Probírána je rovněž problematika přechodu nároků na náhradu nemajetkové újmy na zdraví na dědice.

Poslední kapitola se věnuje úpravě promlčení, a to za doby účinnosti SOZ a za aktuálního uspořádání v OZ.